

॥२६॥ २७॥ इतिअनुशासनपर्वणिनेलंकंटीयेभारतभावदीपेपंचाशान्तमोऽध्यायः॥५०॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥

प्राणोत्सर्गविसर्गवा मत्सेयीस्याम्यहंसह ॥ संवासान्नोस्तेहस्यन्तुं सखिलेधुषितानहं ॥२६॥ इत्कृत्तास्तेनिषादास्तुक्तशुभ्रयकं पिताः ॥ सर्वेविवर्णवदना
नहुषायन्यवेदयेत् ॥२७॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप०दानधर्मेव्यवनोपाख्यानेपंचाशान्तमोऽध्यायः॥५०॥ ॥७॥
भीष्मउवाच नहुषस्तुततःश्रुत्वाव्यवनंतेतथागतं ॥ त्वरितःप्रययौतत्रसहामात्यपुरोहितः॥१॥ शौचं कृत्वायथान्यायंप्रोजलिःप्रयतोत्तपः॥आ
त्मानमाचचक्षेचव्यवनायमहात्माने ॥२॥ अर्चयामासतंचापितस्यराज्ञःपुरोहितः॥सत्यव्रतंमहात्मानंदेवकल्पविशंपते ॥३॥ नहुषउवाच
करवाणिप्रियंकितेतन्मेबृहद्दिजोत्तम ॥ सर्वकर्तोस्मिभगवन्त्यद्यपिस्यास्तुदुष्करं ॥४॥ व्यवनउवाच श्रमेणमहतायुक्ताःकैवर्तौमत्स्यजीविनः ॥
मममूल्यप्रयच्छेभ्योमत्स्यानां विक्रयैःसह ॥५॥ नहुषउवाच सहस्रं दीयतांमूल्यंनिषादेभ्यःपुरोहित ॥ निष्क्रयार्थेभगवतोयथाहभृगुनंदनः ॥
व्यवनउवाच सहस्रं नाहमहोमि किंवात्वंमूल्यमेनृप ॥ सहस्रं दीयतांमूल्यंस्वबुद्ध्यानिश्चयंकुरु ॥७॥ नहुषउवाच सहस्राणांशतंविप्रनिषादे
भ्यःप्रदीयतां ॥ स्यादिदंभगवन्मूल्यं किंवा न्यन्मन्यतेभवान् ॥८॥ व्यवनउवाच नाहंशतसहस्रेणनिमेयःपार्थिवर्षभ ॥ दीयतांसहस्रमूल्यममा
त्यैःसहचिंतय ॥९॥ नहुषउवाच कोटिःप्रदीयतांमूल्यंनिषादेभ्यःपुरोहित ॥ यदेतदपिनोमूल्यमतोभूयःप्रदीयतां ॥१०॥ व्यवनउवाच राजन्ना
होम्यहंकोटिंभूयोवापिमहादृते ॥ सहस्रं दीयतांमूल्यं ब्राह्मणैःसहचिंतय ॥११॥ नहुषउवाच अधराज्यंसमग्रंवा निषादेभ्यःप्रदीयतां ॥ एतन्मूल्य
महंमन्येकिंवा न्यन्मन्यसेद्विज ॥१२॥ व्यवनउवाच अधराज्यंसमग्रंन्यन्मूल्यंनार्हीमिपार्थिव ॥ सहस्रं दीयतांमूल्यमृषिभिःसहचिंतयतां ॥१३॥ ॥
भीष्मउवाच महर्षेर्वचनंश्रुत्वा नहुषोदुःखकश्चितः ॥ संचिंतयामासतदासहामात्यपुरोहितः ॥१४॥ तत्रत्वन्योवनचरःकश्चिन्मूलफलाशनः ॥ नहुष
स्यसमीपस्थोगविज्ञातोभवन्मुनिः ॥१५॥ सतमाभाष्यराजानमब्रवीद्विजसत्तमः ॥ तोषयिष्याम्यहंसिप्रयथालुघोभविष्यति ॥१६॥ नाहंमिथ्याव
चोब्रूयांश्चैरेष्वपिकुतो न्यथा ॥ भवतोयदहंब्रूयांतत्कार्यमविज्ञोकया ॥१७॥

नहुषइति ॥१॥ २॥ ३॥ ॥४॥ ॥५॥ ॥६॥ ॥७॥ ८॥ ॥९॥ ॥१०॥ ११॥ ॥१२॥ ॥१३॥ ॥१४॥ १५॥ १६॥ १७॥